

T E V Y N Ė

Savitinis Susivienijimo Lietuvių Amerikoje organas, leidžiamas kas penktadienis.

S. E. VITAITIS — Redaktorius, 307 W. 30th St., New York, N. Y.

SUSIVIENIJIMO ATEITIS

Rašant šiuos žodžius dar nėra galimybės įvertinti SLA. 37-to Seimo nutarimus.

Šia proga mums norisi pabrėžti pamatinę sąlygą, kuri užtikrina Susivienijimui šviesią ateitį.

Susivienijimo šviesi praeitis mums gražiausia pamoką suteikia.

Tad ir šiandieninę nelengvą Susivienijimo padėtį, susidariusią dėl visiems žinomų priežasčių, lengvai pergyvensime ir organizaciją laimėtoja iš tų visų nesmagumų išvesime, jei laikysimės Susivienijimo auklėjimo veteranų pramintų organizacijos darbuose nuosirdumo ir pasiryžimo takų.

Neabejojame, kad Amerikos lietuvių draugijos ir klubai, taip pat pavieniai asmenys sulig išgalės parems Klaipėdos krašto lietuvių pastangas įkurti ir palaikyti augstąją mokyklą.

Toliau, visų SLA. veikėjų ir kuopų viršinių pareigai eiti tuo pačiu keliu, kuris nurodytas organizacijos viršiniams. Kuomet S. L. A. kuopų ir apskričių darbuotojai nebepaliks erzinančių ir užgauliojančių narius politikavimų, tuomet nebepaliks pamato jokiems vaidams ir nesutikimams.

Susivienijimo padėtis ir jo ateitis reikalauja iš SLA. viršinių, visų veikėjų ir narų atvirumo, nuosirdumo ir draugingumo visuose organizacijos darbuose.

Todėl pritariami p. Pronskaus naudingam sumanymui, drįstame nurodyti augščiau minėtą sumanymą įkūnijimui galimybę, kuri be jokių abejonių privedė prie teigiamų išvadų. Pagaliau,

SVARBUS SUMANYMAS

SLA. Apšvietos Komisijos sekretorius, p. J. Pronskus, savo rašiny darydamas išvadas iš Klaipėdos seimelio rinkimų pasiūlo, kad reikia įkurti Klaipėdoje augštesnę mokyklą, kurioje būtų galima kuo daugiau vietinės jaunomenės išauklėti lietuviškoji dvasioji, kuri būtų išmokslinka ligi tokio laipsnio krašto valdymo žvilgsniui, kaip kad šandie vokiškoji visuomenė turi prisilaikyti tam reikalingų vadų.

Tačiau, mūsų supratimu, p. Pronskaus numatomos trys galimybės to sumanymo įvykinimui yra neuztektinos.

Taip pat negalima tikėtis užtenkamas sumas pinigų surinkti ir iš kitų Amerikos lietuvių draugijų ir klubų ir iš pavienių asmenų, kad būtų galima įkurti ir reikiamą aukštumojį palaikyti tokią mokyklą Klaipėdos krašte.

Neabejojame, kad Amerikos lietuvių draugijos ir klubai, taip pat pavieniai asmenys sulig išgalės parems Klaipėdos krašto lietuvių pastangas įkurti ir palaikyti augstąją mokyklą.

Klaipėdos kraštas, suteikęs Lietuvai natūralų ir nekilidomą išėjimą į jūrą, įgijo visi tautai lygios reikšmės, kaip ir Vilniaus kraštas.

Todėl pritariami p. Pronskaus naudingam sumanymui, drįstame nurodyti augščiau minėtą sumanymą įkūnijimui galimybę, kuri be jokių abejonių privedė prie teigiamų išvadų.

mūsų nurodymas ne vien galimybė yra — tai pareiga Lietuvos valstybės sulig išlaikymo Klaipėdos krašto neatskiriama Lietuvos dalimi.

EKS-KARIŲ ŽYGIS

Su birželio mėnesio pradžia mūsų krašto sostinė Vašingtona užpludo eks-kariai, pasivadinę „bonusų armija“.

Akyvaizdoje esamo viršaus biliono dolerių valstybės biudžeto deficito, nelengvai išpildomas tokis eks-karių reikalavimas, kurio patenkimui irgi reikėtų bilijonų dolerių pridurti valstybės išdui išlaidų.

Todėl visi nenuostabu, kad šiuo eks-karių maršu į Vašingtoną sujudinta netik vyriausybė ir kongresas, bet ir visas kraštas gyvai susidomėjęs kuo baigsis šis eks-karių žygis.

Tuo tarpu eks-karių 15,000 armijos atsilankymas į Vašingtoną sukelia neramumo bangą augštosios įstatimdvastės ir vyriausybės sferose.

Kuo baigsis šis eks-karių žygis Vašingtone, tuo tarpu dar negalima pasakyti.

Kaip malonu prisiminti tas geras senas dienas, kuomet visi išdirbėjai buvo visuomet gerokai atsilikę su išpildymu užsakymų — pareiškė išbadėjęs vienas bedarbis. Labai reikšmingas posakis.

ŽMONIŲ SVEIKATA
Šį skyrių veda Dr. A. MONTVIDAS, 2400 Madison St., Chicago, Ill.

LIAUKOS IR MIRTIES PRIEZASTYS.

Sekant G. A. Dorsey rašo Dr. A. J. Karalius.

Blogas maistas mums daugybę defektų suteikia. Mes paveldime dantis ir dvidešimts pėdų žarnų, kurios gali suvirškinti viską, tik tai ne „lunch room“ sugadintus valgomus daiktus.

Laukinių makaulė vienas sugedęs dantys budavo didelė retybė, o dabar Amerikoje dar didesnė retybė užtikti visus sveikus dantis.

Labai daug defektų atsiranda burnoje arba žarnose. Vaikai neužgimsta su blogais dantimis, tonsilais, adenoidais arba kitais mūsų gadynės prašmatnumais.

Weismann sako, kad mirtis „naudingas dalykas“. Kodel? Kam? Oslersis sakė „žmogus tiek senas, kiek senos jo arterijos“ — žionais truputį daugiau tiesos.

Savo rūšies lytinis gyvenimas prasideda naujagimių kune, galutinis lytiškas subrendimas niekuomet neatėma.

Mes mirštame coliais. Pearl sako: „mes į šį pasaulį atėiname tik taktu vienu keliu, o į Styx upę veda daugybė kelių“.

Pearlo statistikos aiškiai išrodo, kad dauguma žmonių miršta dėl pakrikimo oro arba maisto.

Paskų kraujo apytakos mechanizmas sudaro antrą mirties priežastį. Jei mūsų plaučiai būtų taip stiprus kaip mūsų širdis, sako Pearl, tai mes galėtume daug ilgiau gyventi.

Kudikių miršta labai daug. Vėliau mirimų nuosimtis sumažėja iki 10—15 metų; paskui apie 20—25 metus nuosimtis vėl didėja iki 50 metų.

Pearlo statistikos duoda gerą supratimą dėl kuo žmonės miršta. Štai: plaučiai, penybės kanalas, kraujo apytaka, nervų sistema ir jutulii organai, inkstų ligos, lyties organai, raumenys, oda, liaukos.

Gal but mes tiek seni, kiek senos mūsų arterijos ir jau negalime kelmų lupsti, bet mes galime būti tiek jauni, kiek jaunos mūsų smagenys ir dar galime smagenų darbą dirbti.

Turime pripažinti, kad ilgus amžius paveldimas, kaip paveldima šimtai kitokių savybių. Pearson stačiai sako, kad paveldėjimas čionais kur kas galingesnis už aplinkumą.

na — ilgiausia išgyveno viena patelė, devyniosdešimt vieną dieną.

O kur įvairios bakterijos? Loeb darė bandymų su musėmis: tos musės nei ilgiaus gyveno, kurios su bakterijomis nesudirė.

Bet mes negalime gyventi be bakterijų, visur jų milijonai mūsų laukia. Džiovos bakterijos daugumos plaučiuose susikuria lizdas, bet mes to nė neįjaučiame, nė surasti negalėtume, jei reiktų.

Gyvenimo aplinkybės milijonus žmonių tiek nusilpnina, kad jie greičiaus miršta. Nėra reikalo kalbėti apie dumblynį gatvę ir dar dumblesnių namų vargšus gyventojus, kurie neturi galimybės tinkamai pavalgyti — juos bent kokios bakterijos lengvai nugalai.

Sakoma, juo greičiaus mes gyvename, juo greičiaus savo gyvenimą atgyvename. Raudonmedis išgyvena tukstančius metų, želviai šimtus.

Pažvelgus į praeitį mes visuose kraštuose randame trumpesnių žmonių gyvenimą: pasakose turime šimtamečių mižinų, tai tiesa, bet aplamai imant, vidutinis amžius buvo kur kas trumpesnis.

Gyvybė amžina; tik tai asmenys miršta. Vienciliniai protozonai irgi nemarus. Daugeiliniai organai miršta.

Jau senai žinome, kad tuli gyvunai gali atauginti savo kūno dalis. Kai kuriuos sliekus per pusę perpiovus galime išauginti (jie patys išauga) du sliekus.

1907 m. Loeb paskelbė, kad jįsiai augina varlės nervą stiklinėje. Carel savo laboratorijoje augino įvairių audinių celių, net vėžio ligos celių.

Tai kodel mes mirštame? Kodel seilėse randame milijonus negyvy celių?

Savo vadinama liuosa valia mes negalime kontroliuoti širdies plakimo, virškinimo, prakaitavimo ir kt.

Kai sužinosime kodėl prakaitas surus, kodėl celė cukrų į gliukozę paverčia, kodėl širdis tam tikruose skiediniuose plaka iš kuno išimta arba miršta kituose skiediniuose — tik tai tuomet mes galėsime kalbėti apie savo gyvenimo prailginimą.

Vienok jau yra vilties, kad ateity galėsime kontroliuoti tuos veiksmus savaime kune, kuriuos dabar visi nekontroliuojame.

Jau galime didžiutis medicina, jau žinome priežastis daugumos ligų, jau turime tikrų vaistų. Tulos ligos jau baigia nykti. Tik tai dabar trunka vieno dalyko: reiktų visiems žmonėms suteikti progų moderniosios medicinos priemonėmis naudotis.

Juo mažiaus ratukų mašinoje, juo jinau ilgiaus pasilaiko. Žemesni gyvunai savo celėse turi tokių savybių, kurios juos saugoja nuo visokių blygybių.

(Daugiau bus)

Nemokamos Reklamos

Rašo V. S. Jokubynas.

Garsusis Fordas šiandien žinomas visam pasauliui išdirbimų savo rušies automobilių. Vargiai jis būtų taip plačiai žinomas, jei nemokėtų save ir savo išdirbystę tinkamai reklamuoti, dykai garsint. Garsinimas Jungtinėse Valstijose yra visur priimtas ir visur plačiai praktikuojamas, tik kuomet vienur už garsinimą mokama pinigai (ir daug išmokama), tai kitur garsinimas nemokamai.

Kad ir tas pats Fordas. Pirmutinę sau nemokamą reklamą jis pasidarė bene 1913 m., kada nustatė savo darbininkams algas po penkis dolerius už darbo dieną. Nustatęs tokias algas jis ir darbu taip sutvarkė, kad darbininkai turėjo padaryti darbo trigubai daugiau, negu pirmiau. Taigi padidindamas darbininkams algas, kartu padidino ir savo pelną, nes darbininkai padarydami tris kart daugiau darbo, netik kad atidirbo už naują algos priedą, bet turėjo atnešt ir jam naują uždarbį.

Iš kitos pusės Fordas tuomi padarė savo išdirbystei labai didelę reklamą ir nemokamai pasauliui išsigarsino. Seniaus vargiai pasaulis žinojo, kad Detroito koks tai Fordas dirba automobilius. Dabar darbininkams nustatius algas, viso pasaulio spauda ėmė garsiai triubyt apie Fordo „žmoniškumą“ ir „didelę širdį“. Ir triubijo apie pusmetį: apie jo figurą, jo fabriką, darbininkų skaitlių ir — jo automobilius. Tokį garsinimą Fordas nebutų pinigais apmokėjęs ir per dešimt metų, jei būtų neturėjęs „didelės širdies“ ir ne padvigubinęs algas darbininkams, kuriems jas išsunkė trigubai, padidinęs savo išdarbių produkciją tai pačiai darbininkų normai.

Tuomi jis padarė pelną ir geležinkeliams. Pasklidus negirdėtai žinia apie mokamus penkis dolerius darbininkams už dienos darbą, iš visų valstijų ėmė darbininkai važiuoti į Detroitą, tikėdamiesi gaut pas Fordą darbą su storiomis algomis. Ir tiek jų privažiavo, kad Detroito pritruko kambarių. O darbo negavo, nes Fordui ir senų darbininkų buvo per daug, kadangi darbo didesnę normą sukrovus ant darbininkų, vienas trečdalis darbininkų buvo jau nereikalingas. Spauda, žinoma, šitą užtylėjo, nes tas nepriklausė reklamai. Beto, spauda tos reklamos nesiliauja ir dabar. Pav., vidurvasary Fordo fabrikas uždaromas ir darbininkai paleidžiami iš darbo. Laikraščiai tada visose pusėse triubija, kad Fordas savo darbininkams davė vakaciją. Atduziemy Fordo fabrikas atsidaro ir priima prie darbo apie pusę darbininkų to skaitliaus, kuris vasarą atleista, likusiems prižadant darbą už mėnesio laiko ar anksčiau. Ir laikraščiai vėl triubija: „Laiškai gerinasi... Gerovė grįžta... Fordas priėmė tiek ir tiek tukstamčių darbininkų... už mėnesio priims dukart daugiau...“

Ir vis taip, lyg ta pasaka apie Piloto dušią, kuri „dukart metuose kyla iš kapo, šaukdamas: gelbėkit, gelbėkit! ir vėl leidžiasi į kapą.“ Taip ir dabartiniai laikraščiai, užtylinčieji Fordo darbininkų „vakacijų“ pasekmes.

1890 m. jis atsilankęs New Yorke nuėjo į vieną presbiterijonų bažnyčią; ėmiant kolektoariums renkant liuosnores aukas, „sveikasis“ naftos karalius išsiėmęs knygutę, parašė bažnyčios vardu čekį vertės \$500 ir įdavė kolektoariumi. Tada laikraščiai vos nepatruko begirdami Jono D. duosnumą, jo išmintį, jo gabumą pramonėje ir tam panašiai. Bet tie patys ir kiti laikraščiai triubijo labai mažai apie tai, kad tas pats naftos karalius, sulaukęs rytojaus liepė savo sektoriui telegramais išsiuntinėti prisakymą visoms naftos pardavimo stotims pabranginti naftą vienu centu ant parduodamo gortiaus (galiono). Per 24 valandas šitas pabranginimas naftos trustui atnešė \$25,000 naujo pelno. Reiškia, Jonui užsimokėjo presbiterijonų bažnyčiai paaukaut \$500.

Tas pats naftos karalius turėjo ir kitą nemokamą reklamą, tik biskį kitokioj formoj; 1909 m. Augščiausis Teismas jį nubaudė trisdešimčia milijonų dolerių už organizavimą ir palaikymą naftos trusto. Tai buvo savo rušies farsas, nes šitos baudos jis nemokėjo, nėgi jos nusigando. O reklama jam buvo kuodidžiausia, nes veik per pusmetį nevien laikraščiai, bet ir ekranai krutanačiuose paveikluose dykai jį garsino, kad ir satyros formoje, piešiant netik jo autiografiją, nuo pat kudikystės dienu, bet ir jo pramonę smulkmeniškai garsino nemokamai.

Lietuvos Botanikos Sodas

Augštoj Fredoj už trijų kilometrų nuo Kauno, yra įsteigtas vienintelis Lietuvoje botanikos sodas. Tai graži ir gražiais vaisiais viliojanti vieta, žalumynų ir gelių mėgėjus. Ypač smagu ten vasarą, kuomet žydi daugiausia augalų, kada atėjęs iš dulkės skęstančio miesto patenki į puikią augmenijos karalią. Čia, šešiolikos hektarų plotas, yra paverstas gražiu parku. Pievos, pievelės, tarp jų išvežtiotai takai, kurie pakraščiais įvairiausiais augalais apšodinti. Jie traukia akį įvairumu, spalvų ir rušių margumu. Pievelėse auga medžiai, krumai. Prudai prižėlę nendrių, o viename jų plaukioja baltos gultės dar daugiau pavairinamos ir šiaip įvairius sodo vaizdus. Nuo ankstaus pavasario iki vėlaus rudens, sode yra iš eilės trečias botanikos sodas Lietuvoje. Vienas buvo įkurtas Gardine (1778 metų) žymaus prancūzų mokslininko Žiliberto, pirmo pradėjusio tyrinėti Lietuvos augmeniją ir palikęsio apie ją raštų. Antras buvo įsteigtas Vilniuje prie universiteto to paties mokslininko. Vėliau šio sodo vedėju buvo žymus mūsų augmenijos tyrinėtojas Jundila. Šį botanikos sodą 1832 metais rusai išnaikino. Ir taip apie buvusius botanikos sodus teliko tik atminimo žinios.

Tačiau jų kurėjui ir pirmiesiems Lietuvos botanikams, Žilibertui, Jundilai ir Pabrėžai atminti prie dabartinio botanikos sodo esančios gatvės pavadintos jų vardais. Tsb.

renkama Lietuvos ir kitų kraštų augalai; vien Lietuvos augalų yra surinkta 8,050 egzempliorių.

Šiaip atrodo šiuo metu V. D. Universiteto Gamtos — Matematikos fakulteto žinio kultūrinė įstaiga arią plačią vėgą Lietuvos augmenijos pažinimo srityje. Jei atsiminsim, kad sodas tėra įkurtas 1923 metais ir palyginsim jo nuveiktą darbą, tik tada galėsim geriau jį įvertinti.

Botanikos sodo istorija. Turėtų iš buvusių Lietuvoje pirmųjų botanikos sodų, kaip ir kitos universiteto įstaigos, sodas nepaveldėjo. Esamieji augalai pirkti, dovanoti vienuomenės ar užsienio botanikos sodų, ar išsiųgti iš sėklų.

Verta pažymėti, kad tai yra iš eilės trečias botanikos sodas Lietuvoje. Vienas buvo įkurtas Gardine (1778 metų) žymaus prancūzų mokslininko Žiliberto, pirmo pradėjusio tyrinėti Lietuvos augmeniją ir palikęsio apie ją raštų. Antras buvo įsteigtas Vilniuje prie universiteto to paties mokslininko. Vėliau šio sodo vedėju buvo žymus mūsų augmenijos tyrinėtojas Jundila. Šį botanikos sodą 1832 metais rusai išnaikino. Ir taip apie buvusius botanikos sodus teliko tik atminimo žinios.

Tačiau jų kurėjui ir pirmiesiems Lietuvos botanikams, Žilibertui, Jundilai ir Pabrėžai atminti prie dabartinio botanikos sodo esančios gatvės pavadintos jų vardais. Tsb.

LIETUVIAI AMERIKOJE

PITTSTON, PA.

Tešiantis nedarbui ir ekonominei priespaudai, visi Pittstono lietuvių tautiniai reikalai smunka žemyn. Nėra darbo, nėra pastovaus užsiėmimo — nėra nė užtikrinto gyvenimo, tuomet nėra ir negali būti linknumo ir draugiškų suėjimų.

Pas mus daugelis žmonių kenčia bėda. Kad tuli ir turid ką pavalgyti, bet nežino kas laukia juos vytoj. Federalė valdžia pradėjo teikti padaujantiems pašelpas ir šiandie Pittstone galima matyti liudnus reginius: šimtai žmonių įvairių tautų stovi gatvėse prie atitinkamų vietų dieņą ir naktį laukdami valdžios teikiamos pašelpos.

Bet viena bėda priveda prie kitos. Pastaruojų laikų Pittstone subankrutavo trys bankai ir čia vėl lietuvių ik kitų tautų žmonių indėliai žuvo. Ištikrųjų ko Amerikos žmonės susilauks akyvaizdoje tošios padėties, ypatingai kas bus kuomet šalioji žiemuzė ateis, tai sunku pasakyti ir atspėti.

K...

MINERSVILLE, PA.

Birželio 6 d. išvyko Lietuvos Alberta Šaparnienė, SLA. 13 kuopos narė ir valdiško pieno inspektoriaus p. M. Šaparnio motina. Šia proga smagu pažymėti, kad p. Šaparnis, kuris užima augštą valdišką vietą, yra veiklus SLA. 13 kuopos narys ir jos užrašų raštininko urėde tarnauja. Šis jaunas SLA. veikėjas yra išrinktas delegatu į sekantį S.

L. A. 37-tą Seimą ir žada būtinai vykdyti į Pittsburghą.

Ponia A. Šaparnienė yra patenkinta motina, nes jos du sunai, Mindaugis ir Jaunis užlaiko kelias krautuves ir yra sakiniai išdirbėjai. Ji išvyko aplankyti Lietuvą, kurios jau senai nematė. Todėl pasirūžusi aplankyti žymesmes vietas ir savo pažįstamus bei gimines ir žadėjo už trijų mėnesių sugrįžti atgal į Ameriką. Linkiu gerb. SLA. nariai laimingos kelionės, linksmo pasiviešėjimo savo gimtiniam krašte ir vėl laimingai sugrįžti atgal Amerikon.

Mūsų apylinkėj bedarbei nesimato galo ir dar kartais daugiau angliakasyklų uždaro. Žmonės didelio skurdo prislėgti. Miestas duoda sulig išgalės ir reikalo pašelpą iš surinktų aukų. Taip pat ir apskričio biednųjų taryba teikia pagelbą po \$3.50 į savaitę, bet ši pagelba teikiama tik vedusiems žmonėms — nevedusieji šios apskričio pašelpos negauna.

Daugelis žmonių, gindamiesi nuo bado, išsirausę kalnuose skyles kasa anglį ir parduoda toną po \$7.50 ir po \$6.00. Šie tie anglių kasėjai nepaiso nėto, kad angliakasyklų kompanijų policija juos dažnai nuvaiko nuo tokio darbo ir užverčia jų prasikastas skyles. Pastaruojų laikų tapo užverstose skylose ir trys žmonės: vienas lenkas, vienas negras ir gegužės 26 d. sužeistas lietuvis Alekas Narvidas iš St. Clair, Pa. Anglies kompanijos suka sau galvas, kaip sustap-

džius tokį anglies vogtiną kasimą. Sulig kompanijų raportu, tiek šituo budu iškasama anglies, kad žiemos metu ga lima aprūpinti anglimis du didmiesčiu.

Tuo tarpu valdžia šitokiu anglies kasimu prasikaltusiųjų neprima į kalėjimą ir reikalauja, kad taip suareštuotas anglies kasėjus užlaikytų pati anglies kompanija, mokėdama po dolerį į dieną už kiekvieną kalėjime laikomą žmogų. Kartais buna ir juokingų atsitikimų. Vieną kartą kompanijos policija atvedė tris prasikaltėlius, kurie vogė anglis iš vagonų (užtai yra braudžiama), tai teisėjas H. Houck, kuris vedęs su lietuvaite, paklausė vieno prasikaltėlio: „Kur tu manai yra daugiau duonos — kalėjime ar laisvėje?“ Užklaustasis ranka parodė į kalėjimo pusę. Tuomet teisėjas sako jam: „Tai gerai, gauni tris mėnesius kalėjimo ir vienas doleris piniginės baudos.“ Vadinasi, Amerikoje kalėjimas pastojų jau malonesne vieta, negu laisvė, nes kalėjime žmogus gauna bent pavalgyti. Tai susilaukėm laikų šioje aukso šaly...
A. J. Banišauskas.

Skaiitykite „T E V Y N Ė“ — „Tėvynėje“ telpa naujausias žinios iš Lietuvos ir viso pasaulio.

SKAITYKITE KNYGĄ AMERIKA
— arba —
Rinkinyi įvairių faktų, žinotinių Amerikoje gyvenantiems ir čion atkeliavusiems lietuviams.
„TEVYNĖS“ ADMINISTR.,
307 West 30th Street,
NEW YORK, N. Y.

AR UŽSITRAUKI?

Ko čia bijoti?

7 iš 10-ties užsitraukia žinodami kiti 3 užsitraukia nežinodami!

AR užsitrauki dūmą? Lucky Strike atvirai... nes jie išsprendė šį labai svarbų dalyką. Jų įžymysis valymo procesas pašalina tūlus nešvarumus, kurie glūdi net rinktiniausio, lengviausio tabako lapuose. Luckies tų procesą išrado. Tik Luckies jį turi!

Ar užsitrauki dūmą? Žinoma, užsitrauki! Kiekvienas rūkytojas įkvepia kokią nors dalį dūmų, kuriuos jis ar

ji ištraukia iš cigareto.

O kadangi tamsta tikrai užsitrauki — būk tikras — būk visiškai tikras — jog jūsių cigareto dūmai gryni — švarūs — kad tūli nešvarumai buvo pašalinti!

“It's toasted”
Jūsų Apsauga prieš kaltėjimus — prieš kosulį

O. K. AMERIKA
ATSUK LUCKY STRIKE RADIO PROGRAMĄ—60 moderniškų minučių su pasaulio groziniais tokių orkestrai ir Lucky Strike peršaltymai, kiekvieną Antradienio, Ketvirtadienio, ir Šeštadienio vakarą, per N.B.C. Radio tinklą.

ROCKEFELERIO REKLAMA.

J. Rockefelleris, žinomas angliškoj spaudoj kaip John D. Tai naftos trusto karalius, kuris, anot Kauno „Dienos“ esąs labai sveičas (!) myli sportą.

Sių dviejų Anglijos firmų „lenktynes“ Europos ir Amerikos laikraščiai „tribijo“ per tris mėnesius ir tuomi tas firmas garsino, reklamavo, be jokio atlyginimo.

Botanikos muziejus. Prie botanikos sodo yra botanikos muziejus, institutas su knygynu, fitopatologijos laborija ir herbariumas. Herbariume

